

ČITATELJI! Prosim, pogledajte na številke poleg naslova za dan, ko Vaša naročnina poteče. V teh časih splošnega povišanja cen, potrebujete list Vaše sodelovanje. Skušajte imeti naročnino vnaprej plačano.

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

Reentered as Second Class Matter September 25th 1940 at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3rd, 1879.

No. 200. — Štev. 200.

NEW YORK, FRIDAY, OCTOBER 15, 1943. — PETEK, 15. OKTOBRA, 1943

VOLUME LI. — LETNIK LI.

5. ARMADA PREKORAJČILA VOLTURNO

Ameriška in angleška infanterija ter oklopne sile so ponoči udarile čez reko in sicer kmalu potem, ko so Nemci odnehali z napadom na naše čete pri Capui. — Zračne sile so krile napad medtem, ko so čete gen. Clarka prisilile nemško pehoto, da je ostala v svojih obrambnih pozicijah in se ni mogla zagnati naprej. Poročilo pravi, da je bil napad tako močan in nenaden, da ni mogel niti en sam nemški tank poseči v bitko.

Alžir, 14. okt. — Nemška prva naravna obrambna črta pred Rimom — ob reki Volturno — je zdrobljena na več krajih blizu Capua in Peta armada sedaj utrjuje svoje prednje postojanke na novi napadalni liniji.

(Capua leži ob glavni cesti, katera vodi v Rim in zavezniške čete so se vkopale na obeh straneh mesta, ter so zavezniški glavno rimsko cesto presekali na severnem koncu Volturne.)

Stražna bitka se je pričela ob polnoči zvečer in je trajala vso noč, toda ob zori so Clarkove čete dosegle svoje objektivne ter so se vkopale v nove pozicije severno-vzhodno od Capue.

Zavezniške armade so se dobro pripravile na ta napad, kateri se jim je na celi črti posrečil po njihovih načrtih.

Nemci so sicer priznali, da so zavezniške čete vprizorile velik napad, kateri pa ni izpadel posebno uspešno, vendar pa nemško poročilo v isti sapi omenja dejstvo, da so se zavezniške čete usidrale v nanovo zavzetih pozicijah na obeh straneh Capue.

Dalje proti severovzhodu so britske in kanadske kolone potisnile sovražnika sedem milj nazaj ter zavzele kraj Gildone. Poročilo pravi, da se cela fronta ob Jadranu gorela v topovskem ognju ter da so zavezniške čete, ki držijo pozicije severno-zapadno od Beneventa, zavzele trg Guardia, kateri leži samo štiri milje vzhodno od brega reke Calore, ter komaj kakih devet milj vzhodno od gornjega toka Volturne.

LETALA NAPADLA TIRANO

Poročilo iz gl. stana zavezniške armade v Italiji navaja, da so zavezniška letala poletela nad albansko prestolnico Tirano, katera je s tem doživela prvi zavezniški zračni napad. Letalci so poročali, da so povzročili težke poškodbe letališki bazi tamkaj. Bombardirali pa so tudi železniške proge in druge važne instalacije ter prevozne zveze.

Veliki zračni napadi se bližajo — pravi London

Iz Londona prihajajo poročila, ki pravijo, da prihaja v Anglijo velika množica ameriških težkih bombnikov, iz česar se more sklepati, da bodo zavezniški pričeli z vso silo napadati nemško trdnjavo.

Pot na Krim zdaj odprta

Sovjetske čete zavzele Zaporoz. — Krimske proge pretrgane na več mestih.

London, 15. okt. — Sovjetske armade so večerj vprizorile hud napad na Zaporoz ter ga zavzele vključno trdim sovražnikovim odporom.

Zaporoz je blizu velikega Dnjeper rezervarja, ter je bil zadnja nemška močna postojanka na vzhodnem bregu reke Dnjeper.

Zavzetje tega važnega kraja je izoliralo Melitopol, ker so sovjetske čete zdaj pretrgale krimske železniške proge na več strateških mestih, ter udarile naprej od postojank na Dnjepru in Soži proti gorati-ma mestoma Kijev in Gomel.

Premier maršal Stalin, ki je uradno naznanil zavzetje Zaporoz, — je dejal, — da je to

ODLOČILNA POMORSKA BITKA S E BLIŽA, — PRAVI TOKIJO

Japonska uradna častikarska agentura "Domei" pravi, da bodo Amerikanci v bližnji bodočnosti z velikansko silo vdarili proti Gilbertovim otokom in da bo ta pomorska bitka odločila usodo Japonske in Združenih držav.

Ta napoved, ki je bila podana po radiju, ima najbrže svoj izvor v ameriških zadržkih, da so bili ameriški napadi zadnjih dveh mesecev samo nekaka priprava za večjo pomorsko ofenzivo na osrednjem Pacifiku.

Da imajo Združene države zbrane na osrednjem Pacifiku zelo močno brodogoj in zračno silo, je razvidno iz zadnjega napada v tork na Rabaul na Novi Britaniji, ko je bilo uničenih ali pa do neuporabljenosti poškodovanih 177 japonskih aeroplanov in potopljenih ali poškodovanih 123 ladij, med njimi tudi trije rušilci.

TUJI DIPLOMATI NAJ GREJO IZ RIMA

London, 14. okt. — Osišene oblasti so odredile, da se morajo odstraniti iz Rima vsi tujezemski diplomati in sicer takoj. Naciji se pa medtem pripravljajo, da uredijo zadnje priprave za obrambo Rima, kateremu se neizogibno bliža obteganje po zavezniških informacijah.

Informacije, ki so došle v Madrid od italijanske meje govore, da nacija in pa lutkar-ska vlada Mussolinija opozarjajo Rimljane, naj si spravijo za mesec dni hrane, ker se lahko pripeti, da bo dovoz potrebnih odrezan za negotov čas, ako vojna doseže Rim.

Tujezemske diplomate bodo spravili nekam v gornjo Italijo. Rečeno je tudi, da bodo fašistični republikanci odšli iz Rima v slučaju, če bi se zavezniška armada začela približevati Rimu.

Vatikan je ob vseh glavnih vhodih nabil razglase, ki pojasnjujejo, da je Vatikan soverena in neodvisna država. Nemci so v smislu omenjenega razglasa prepovedali svojim četam vstop na vatikansko ozemlje. Še nekaj o tem na 2. strani.

nemški armadi nadaljni poraz.

V Melitopolu se nadaljujejo poudeljeni boji in ruski vojake Nemce takorekoč dobesedno mečejo iz mesta, ki gori na več krajih, kajti nacija hočejo izvesti svoj načrt uničenja preden se docela umaknejo iz mesta.

Zadnje moskovsko poročilo o bojih za Kijev naznanja, da se čezdalje bolj zaožnjuje obkolitve klesče sovjetskih armad, ki se navzdržno pomikajo naprej v smeri mesta, usoda katerega je že zapečatena, kajti boji, ki so zdaj v teku severno od Kijeva bodo odločili čas njegovega padca.

Rommel bo vodil boj proti Partizanom

Adolf Hitler, katerega divizijam zadaja jugoslovanska Osvobodilna vojska težke udarce, je postavil na čelo svojih silam v Jugoslaviji maršala Rommela, slavnega "pu ščavskega lisjaka" in enega najboljših nemških generalov.

Nemci sedaj smatrajo Jugoslovane, kot prave sovražnike, ter jih ne označujejo več za navadne banditske tolpe, ki samo povzročajo krajevne situosti nemški okupacijski vojski.

Berlinski radio je dejal, da bo feldmaršal Rommel vodil boje proti jugoslovanskim partizanom. Vest je bila očividno podana za domačo publiko, ki je zadnje čase zelo vznemirjena vsled položaja na Balkanu.

Nemška tozadevna vest je sledila poročilu iz Švice, katero se je glasilo, da je bil nemški poveljnik za južno Italijo, feldmaršal Kesselring odpoklican, kot komandant potem, ko sta se z Rommelom sporekla. Vključno temu pa ne izgleda, da bi sedaj Rommel prevzel izključno balkansko predelje pod svojo komando, pač pa bo najbrž nadzoroval nemško vojsko v Italiji in na Balkanu. Njemu podrejeni feldmaršal baron Maximilian von Weich to skoro gotovo vodil aktualno poveljstvo čet na Balkanu ozir. v Jugoslaviji. To bi se dalo sklepati tudi iz poročila zamejne jugoslovanske vlade v Kairu, ki je dejala, da si je von Weich postavil svoj glavni stan v Beogradu.

JUGOSLOVANSKA FRONTA

London. — Radio Svobodna Jugoslavija je poročal večerj, da je prešla divizija Venezia na stran partizanov, to se je zgodilo skoro istočasno z Badoglijo napovedjo vojne Italiji. Poročilo se glasi, da se je omenjena divizija prej borila na strani Nemcev in Mihačovičevih oddelkov.

(To je razvidno iz poročila, ki ga je dobila Inter-Continent News, ako je to ista italijanska divizija.)

Londoni viri, ki imajo stike s Titovimi gerilci pravijo, da so ti podali glede italijanske napovedi vojne Nemčiji izjavo, katera naglašja, da ima sedaj Italija priliko, da se reši o-

Partizani oboroženi do zob

Nemški radijski poročevalci, Lutz Koch, je dejal tekom svojih oddaj te dni, da so jugoslovanski partizani "oboroženi do zob". To je bilo eno najodkriteljnih nemških priznanj, da jih situacija v Jugoslaviji zelo skrbi.

TRST OBLEGAN

Jugoslovanski viri v Londonu pravijo, da Titove armade ponovno ogrožajo in oblegajo Trst, ter da je tamošnji nemški poveljnik, katerega tozadevno poročilo je bilo prestreženo, zaprosil za ojačenje, ker drugače bo Trst, kot se je izrazil, moral pasti v roke partizanov.

NAPAD NA ČRNOMELJ

Iz poročila radija Svobodna Jugoslavija je razvidno, da so Nemci bombardirali mesto Črnomelj na Dolenjskem. Obenem je bilo napadenih tudi več sosečnih krajev, katerih imena pa niso bila navedena.

Žive duše ni več v Novem mestu

Nemci so do tal porušili lepo Novo mesto iz razloga, da so ga smatrali za središče slovenskih partizanov. Poročilo pravi, da ni ostalo v mestu niti žive duše. Kam je prebivalstvo pobegnilo, ni povedano.

Boji v Istri se nadaljujejo

Nemško poročilo naznanja, da se boji v Istri nadaljujejo brez prenehanja, ter da so partizanske čete prodrle dvakrat do Reke ter izvedle močan napad na mesto. Te čete so prišle od Bakarja in so na poti uspele prodreti skozi obrambo Sušaka.

MIHAČLOVIČEVI ČETNIKI V BORBI SKUPNO Z ITALJANSKIMI FAŠISTI V ČRNI GORI

Brezčični brzojav Inter-Continent News-u.

Berne, 12. okt. (ICN). — Iz Črne gore poročajo sledeče:

Četniki Draže Mihačoviča se se sporazumeli z fašističnimi uradniki italijanske "Venezije" divizije, da bodo skupno z Nemci vodili borbo proti edincem Ljudske osvobodilne vojske in partizanskih oddelkov, ki delujejo v Črni gori.

Zadnje dva ali tri tedne se vrše strašni boji med našimi edincami in četniki. Nemci in

italijanski fašisti v okolici Kolasina, ki je v naših rokah. Tekom teh operacij je Vasojevičev partizanski bataljon aretiraval 115 italijanskih vojakov. Zaplenili so več orožja, kakor tudi del arhiva takozvane Vrhovne komande Draže Mihačoviča. Četnik major Vlahović je bil med ubitimi tekom bojev za zasedbo Kolasina. Četniki so utrpeli velike izgube v poizku-sih, da ponovno zavzamejo Kolasin.

z. osvobod. Toda obnem vlada neprijetno občutje med osvobodilnimi silami radi generala Vittoria Roata in gen. Ambrosia, kajti oba sta označena po Jugoslovanih, kot vojna zločince, ker so se pod njunim poveljstvom izvršili nešteti zločini nad prebivalstvom okupirane Jugoslavije.

(V londonski zbornici so bila večerj stavljen vprašanja glede omenjenih dveh italijanskih generalov, katera sta stala na čelu vojske v Badoglijevi vladi. Državni minister, Richard K. Law, je dejal, da angleška vlada namerava podvzeti investigacijo njihovih rekordov. Jugoslovanski krogi so izjavili, da obsodba generalov lahko čaka, toda v moralnem pogledu

je prišlo 92 delegatov Ljudskega osvobodilnega gibanja. Tekom zborovanja je bil izvoljen odbor 120 članov in od teh je bilo 40 imenovanih v Jugoslovanski protifašistični svet.

Pavelić sestavlja nov kabinet

Iz Zagreba je bilo poročano, da je lutkarski poglavnik Ante Pavelić sestavljal nov kabinet, predsednik katerega je dr. M. Dan Butak, bivši poslanik v Berlinu. Butak je nasledil pred nedolgo imenovanega in zdaj odstoplega ministrskega predsednika Mandića.

Pavelić je imenoval v kabinetu tudi tri člane Mačkove kmečke stranke, — pravi poročilo. (?)

Kitajska napreduje... Ljudski Politični Kongres

Ena od najbolj neobičajnih, kljub temu pa obenem najbolj razveseljivih političnih zadev v našem od vojne razburkanem svetu, je shod 240 delegatov v Čumkingu, vojni prestolnici Kitajske, ki je postal znan pod imenom Kitajski ljudski politični kongres. To je nekaakšna skupščina predstavnikov, ki pa navzlic temu ni čisto slična poslanski zbornici. Na vsak način pa je to skupina ljudi, ki ima v rokah ogromno oblast.

Ta ljudski politični kongres je sicer v mnogih ozirih podoben Amerikanskemu kongresu, a ni ona zbornica, ki ustanavlja zakone. Posluje na podlagi zakonov na bazi interpelacij in kritikizma. Odobruje in obsoja. Ruši in zopet sezida. Pravico ima do raziskavanja v vseh načelniških uradih vlade. In kar priporoča načelnikom teh vladnih uradov, je zanje obvezno in mora biti storjeno.

In vendar, to je presenetljivo, zbornica je začela poslovati v svojstvu izbranega, ne pa izvoljenega telesa. Ustanovljene je bila torej prav od onih ljudi, katere ima zdaj nadzorovati.

Zdaj je že skoro 70% njenih članov voljenih.

To je indikacija razvoja v smeri lokalne politične demokracije v vsej Kini, po njenih posameznih pokrajinah.

Ta neobičajna zbornica smatra sama o sebi, da je prehodna pojava, katere naloga je, da vrši posle do onega dne — zdaj že končno veljavno določene za prvo leto po koncu

Leta 1942, ko je bil formiran sedanji kongres, je narod izvolil 164 članov izmed 240 — skoraj 70% celokupnega števila.

Vzrok za to, da se je ta zbornica prelevila iz imenovanega telesa v voljeno skupščino, je morda treba iskati v dejstvu, da je bila sestava od vsega začetka jako neobičajna. Mesto, da bi predstavljala strogo le geografske predele Kine, ima v svojih vrstah predstavnike minoritet, predstavnike političnih strank in zastopnike raznih profesionalnih skupin, ter poleg tega še predstavnike provinc in okrajev. Neglede na to, da je del zbornice še vedno imenovan od Kuomintanga, mora torej hote ali nehoti celota izvirati iz vseh mogočih slojev in predstavljati preozir kitajskega ljudstva.

Sedanja perioda političnega varuštva, je druga perioda, v naprej določena od ustanovitve kitajske republike, Sunka, ki ima še danes vlado v rokah, kot nekakšen poverjenik naroda.

Po izvestilu kitajske informacijske službe je po dveh letih sledila prvi zbornici druga, ki je imela že 240 članov, od katerih jih je 90 izvolil narod v onih provincih in okrajih, kjer so bile že nastale lokalne demokratične zbornice ljudskih zastopnikov.

(Office of War Information)

"GLAS NARODA"

(VOICE OF THE PEOPLE)

Owned and Published by Slovane Publishing Company, (A Corporation)
Frank Sakner, President; Ignac Ruda, Treasurer; Joseph Lupsha, Sec.
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 WEST 18th STREET, NEW YORK 11, N. Y.

51st Year

"Glas Naroda" is issued every day except Saturdays, Sundays
and Holidays.
Subscription Yearly \$7. Advertisement on Agreement.

ZA CELO LETO VELJA LIST ZA ZDRUŽENE DRŽAVE IN KANADO:
\$7.—; ZA POL. LETA \$3.50; ZA ČETRT LETA \$2.—.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izveniš sobot, nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA", 216 WEST 18th STREET, NEW YORK 11, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-1243

DVA STRAHOVITA VDACCA ZA NEMČIJO

V sredo so ob istem času predsednik Roosevelt, premier Winston Churchill in maršal Stalin oznanili svetu, da je Portugalska zaveznikom dovolila uporabo njenih otokov Azorov, ki se nahajajo skoro sredi Atlantika, nekaj nad tisoč milj od Afrike in nekoliko več od Nove Fundlandije v Kanadi.

Azorski otoki imajo več dobrih pristanišč in letališč, od koder bodo mogle zavezniške bojne ladje in aeroplani preganjati nemške podmornice z Atlantika.

Proti temu bo morala napraviti Nemčija nekaj drastičnega. Zemljevidi severnega Atlantika jasno kažejo, kaka bodo zavezniški uporabljali s teh otokov svoje aeroplane. To bo z aeroplanom zavarovana morska pot iz Severne Amerike v Evropo in Afriko.

Do sedaj so to črto mogli varovati samo aeroplani, ki so prileteli iz Nove Fundlandije, Maroka, ali Gibraltarja. Tam pa tam je bila na Atlantiku kaka matična ladja z aeroplanom. Sedaj pa bo vse bojevanje v zraku nad Atlantikom osredotočeno na Azorih.

Še se ni dobro oddaljila od prvega strahovitega vdarca, ko je prišel že drugi, mogoče hujši od prvega: Predsednik Roosevelt, premier Winston Churchill in maršal Josip Stalin so naznanili, da je Italija napovedala Nemčiji vojno.

Bela hiša je sporočila, da je maršal Badoglio naznanil napoved vojne Italije svoji bivši zavezniški generalu Dwight D. Eisenhowerju, zavezniškemu vrhovnemu poveljniku v Sredozemlju.

V svojem sporočilu Eisenhowerju pravi Badoglio, da so s tem pretrgane vse vezi s sramotno preteklostjo in da bi italijanska vlada ponosna, da bo mogla z zavezniškimi armadami do gotove zmage.

Roosevelt, Churchill in Stalin so v skupni izjavi sprejeli "dejansko sodelovanje italijanskega naroda in oboroženo silo kot sobojevnico v vojni proti Nemčiji."

V svojem razglasu na italijanski narod pravi Badoglio med drugim: "Ramo ob rami moramo korakati naprej z našimi prijatelji Združenih držav, Anglije in Rusije in vseh ostalih Združenih narodov."

PAPEŽ SKUŠA REŠITI VATIKAN

Kot pravijo poročila, ki prihajajo čez mejo v Švico, je papež Pij XII., ukrenil vse, da ohrani Vatikan nedotakljiv.

Prebivalstvu Rima pa priporočajo, da vseh drugih najpotrebnejših stvari ter čaka, kdaj bo prišla vojna do mesta.

Turinski list "Gazzetta del Popolo", ki je pod nemško kontrolo, naznanja, da je markiz Camillo Serafini, guverner Vatikana dal po vseh zidovih razglas: "Guverner Vatikanskega mesta po naročilu državnega tajnika kardinala Maglione izjavlja, da vstop v Vatikansko mesto, ki je suvereno in neodvisno nevtrarno mesto, vživa pravico nedotakljivosti je prepovedan."

Razglas je bil objavljen v italijanskem in nemškem jeziku, da bodo znali nemški vojaki brati razglas in da je nato tudi nemški poveljnik pri vstopu v Vatikan dal nalepiti razglas, ki v njegovem imenu prepoveduje nemškim vojakom vstop v Vatikan.

SMRTNA KOSA.

Nagle smrti je preminila pretečeni ponedeljek znana rojakinja Mrs. Mary Hren, v Johnstown, Pa. Pokojna je bila vojena v Dobrem polju na Dolenskem. V Ameriko je dospela kot 14 letno dekle in sicer v Pueblo, Colo. Poročila se je pozneje z Mr. Antonom Hren, nakar sta se preselila v Johnstown, Pa. Blagopokojnica je bila kljub temu, da je imela veliko družino, zelo aktivna na društvenem polju. Bila je predsednica Oltarnega društva cerkve sv. Terezije. Kakor tudi prva "altinja" v tamošnjem cerkvenem pevskem zboru, kjer je njena hčerka Mimi organistka.

Značilno pa je, da je bil tam na zdravstvenem oddihu ravno takrat župnik cerkve sv. Cirila v New Yorku. Rev. Pius J. Petrič, kateri je bil naglo ma poklican k blagopokojnici, da jo je dal v sveto olje. Izdihnila je svojo blago dušo v naročju svojega moža.

Zapušča žalujočega soproga in 8 odraslih otrok. Vse skupaj pravi iskreno sožalje.

Poročevalec.

ZANIMIVO PISMO O RAZMERAH V SLOVENIJI

Sledeče pismo nam je bilo poslano po Louis Adamu, predsedniku Združenega odbora južnoslovenskih Amerikanec. Pismo je pisal slovenski begunec, ki živi sedaj v Londonu, nekemu Slovincu v Zdr. državah, kateri sedaj služi v ameriški armadi. Pismo je datirano 20. avgusta 1943 in se glasi:

Dragi!

Silno se mi bil vesel Tvojega pisma od 2. junija. Nisem bil prav nič presenečen, ko praviš, da si že soldat. Z zanimanjem sem čital to kar pišeš o stari domovini, in tudi meni je bilo kar hudo po domu in naši lepi slovenski deželi. Tvoje fotografije so jako dobre. Hvala Ti za pismo in za slike.

Oprostite mi moraš, da Ti pišem tako redkokdaj. Boš pa razumel — sem silno zaposlen. Delam vsak dan. Radoveden sem, če si že kdaj slišal slovenske oddaje iz Londona. Vrše se na kratkih valovih 41m, 31m in 25m (31m na dveh valovih ob 8:15 zvečer. Mislim, da bo pri vas ob istem času 1:15 ali 2:15 popoldne. Silno me zanima, če boš kaj slišal. Ameriški slovenski časopisi Prosveta in Enakopravnost, ki ju dobivamo v London, včasih priročita kake odlomke iz oddaj. Doma v Sloveniji je strašno. Pred kratkim sem dobil pismo od očeta, ki mi piše, da bodo Slovenci popolnoma izginili, če bo vojna trajala še eno leto.

Dva moja bratranca sta bila ustreljena na Gorenjskem pri Kranju — kot talea, ker sta pomagala partizanom. Moj brat, ki je bil večkrat z menoj na obisku pri Vas — je interniran v Italiji. Ne vem, če je še živ — oče piše, da se že tri mesece ni nič oglašil. Vsi mlajši moški iz ljubljanske province so bili deportirani v Italijo, v razna taborišča, kjer žive v strašnih razmerah. Sedaj jih je samo v italijanskih taboriščih okrog 40.000, v nemških pa okrog 90.000. Mnogi izmed najin prijateljev so že umrli.

Odkar je prišla naša vlada v London, sem silno nesrečen. To so ljudje, ki se vedno mislijo na svoje lastne koristi, za usodo in strahotno trpljenje na rodu doma pa se ne brigajo. Ni čuda, da je bila doma v Jugoslaviji osnovana nova vlada, ki v resnici predstavlja voljo naroda — vseh, da poudarim i Slobo, i Hrvatov i Slovencev. Naš narod je dal že take žrtve pa tudi dosegel tako slavne zmage nad sovražniki, kot še noben narod zasedene Evrope. Zato pa je tragedija tem večja, ker naša vlada v Londonu ne prikaže resničnega položaja v Jugoslaviji zaveznikom, ampak samo govori o legendarnem Mihajloviču, ki se skriva nekje v južni Srbiji, in ki je pobel na tisoče resničnih borcev za svobodo in za skupno stvar zaveznikov — in ki poleg vsega tega nima nobenih pristašev niti v Črni gori, niti v Bosni, Hercegovini, Dalmaciji, Slavoniji, Hrvatski, še manj pa v Sloveniji, razen peščice sodelovancev s fašisti.

Zapomni si dobro, kar Ti povem: Vso slavo, ki jo pripisujejo Mihajloviču, so dosegli oddelki narodne osvobodilne vojske in partizani, med katerimi so najbolj poštene ljudje iz vseh treh jugoslovanskih narodov. Naš narod doma, kotlikor vem iz privatnih poročil iz Jugoslavije, ne mara vlade nikoli več nazaj, in niti ne pljuje nanjo. Ni čudo, pa saj tudi sam veš, kako je bilo v Jugoslaviji. Sedaj so tu prav isti ljudje, ki so kradli državni denar vseskozi zadnjih 20 let in zatirali vsakogar, ki je dvignil glas po demokraciji. Strašna tragedija je v tem, da sedaj ravno ti ljudje predstavljajo naš narod pri zaveznikih in da ga predstavljajo čisto napačno.

Vse to delajo namenoma, po načrtu, ker mislijo, da si bodo s tem pridobili slavo in časti tako da bi jim zavezniški pomagali nazaj k oblasti, ki so jo za vedno izgubili.

Pred kratkim sem govoril s tremi partizani, ki so jih Mihajlovičevi vojaki ujeli in predali Nemcem. Ti so jih nato poslali na prisilno delo v Norveško. Eden izmed njih mi je pokazal svoj hrbet, ki so ga Nemci tako zmlatili z batina, da se mu še danes vse pozna, in da je zaradi tega dobil tuberkulozo, tako da je čisto pri koncu. (Iz Norveške so pobegnili v Švedsko, od tam pa v Anglijo). Če bi Ti vedel, kaj pripovedujejo! Iz njihovih izpovedi je popolnoma jasno razvidno, da je naš narod doma proti Mihajloviču in proti vladi. Godile so se strašne stvari. Človek bi se kar razjokal. — Ni čudo, da so ljudje doma jezni na zavezniške, ker podpirajo take ljudi. Če bo šlo tako naprej, se utegne zgoditi, da bo naš narod, ki se tako junsko bori in ki je že toliko žrtvoval, popolnoma izgubljen za upanje v resnične namene zaveznikov.

Jaz sem prepričan, da bodo zavezniški vsaj sedaj, po tolikih žrtvah, nekaj napravili za boljše bodočnost sveta in se ravnali po načelih resnične demokracije. Sicer bo nastala še strašnejša revolucija, in to po vseh zasedenih ozemljih. Najboljše bi bilo, če bi Angličani in Amerikanci internirali vse takozvane uradne predstavnike Jugoslavije v Angliji in Ameriki, ter jih držali v taborišču do konca vojne medtem pa se ravnali edino po poročilih in po željah Jugoslovancev doma. Seveda bi zavezniški morali delati iskreno. Prepričan sem, da bi na ta način bilo mnogo gorja prihranjenega, obenem pa bi zavezniški našli pri invaziji v Jugoslavijo resno dobroto in zvestega zaveznika v orožju — ne pa koristolovcev, ki so ves čas sedeli udobno doma, barantali s sovražniki in se ves čas imeli dobro.

Veš, dragi moj, žalostna je povest o Jugoslaviji. Ni čudo, da smo nekateri, ki smo verovali, in ki še verujemo v pravico in demokracijo, prepričani, da je težke ure in dneve. Jaz samo prosim Boga, da bi se vse čim prej končalo in da bi zavezniški prinesli narodom odtešitev čim prej.

Jaz bom — vsaj upam tako — še vedno ostal v Londonu in delal naprej. Sicer bi rad šel nazaj na univerzo, da bi dokončal doktorat, ki sem ga preložil takoj, ko je bila Jugoslavija napadena — toda zdi se mi, da moram prvo delati za naš ubogi narod doma, ki nima prilike da spregovori in po kaže svojo željo zavezniškemu svetu. V nekaterih ozirih Ti zavidam Tvoje življenje na svežem zraku in soncu. Jaz silno pogrešam življenja na prostem. Saj moram vsaki dan presedeti najmanj 12 ur v pisarni ali pa v svoji sobi in delati. Čudim se, da sem še zdrav.

Na žalost moram končati. Povej to, kar sem Ti pisal tudi drugim, če moreš, daj, povej kakemu dopisniku za časopisje.

Upam, da si še vedno zdrav in zadovoljen. Piši mi kaj kmalu. Pozdravi starše, sestre in brate; vsem skupaj želim mnogo sreče. Tvoj

DEKLETOVA PROŠNJA.

Zale fante, vrle može, Dan za dnevom jaz srečujem, Ali za-me le ti šteješ, ki te ljubim, obožujem.

Pod zastavo Strica Sama So pozvali te pred tednom; Skoro pride dan slovesa Ko boš klical zadnji 'Zbogom'

In ko daleč boš za morjem, Čast armade naše večal, Vam da deve očarljive Boš na potih svojih srečal.

Brhke Črnogorke s hribov, Temno-oke Italjanke, In Francozinje stasite, Razne Urše, Neže, Anke.

Ali kot sem jaz ti verna, Iste prosim te usluge; Na-mo nikdar ne pozabi, Bodi gluh in slep za druge.

Ko pa vrneš se po zmagi, Znanec bomo povabili, In ob nuziki poskočni, Našo svatbo proslavili.

Ivan Bukovinski.

IZ JUŽNE AMERIKE

(Poročila sta se: Anton Saksid iz Zalovšč pri Dornbergu in Jelka Špacapan iz Šempasa pri Gorici). Dalje sta bila poročena Alojz Ušaj iz Bilj pri Gorici in Ivanka Mlač iz Lokvea.

Ne pozabite krvavečega naroda v domovini! — Pošljite Vaš dar še danes Slovenskemu Pomožnemu Odboru, 1840 W. 22nd Place, Chicago, Ill.

POSKUS SODELOVANJA Z ITALIJANI

(ONA) — Visok jugoslovanski častnik v Kairi je pripovedoval dopisniku Overseas News Agency, kako se je ponesrečil drzen poskus navdahniti z borbenostjo italijansko posadko na obali, ter jih privedi do tega, da izpolnijo pogoje premirja s tem, da se bore proti Nemcem.

Ta častnik, katerega ime mora ostati neznan, ki je rezervni polkovnik in nosi odlikovanja še iz prejšnje vojne, je prišel iz Brindisija, kamor se mu je posrečilo zbežati iz Dalmece, ko so se Italijani odločili, da raje zbeže, kot da bi se borili.

Polkovnik se je bil sestal z italijanskim komandantom 9. septembra, da se z njim dogovori o izvršitvi zavezniških navodil glede predaje. Italijanski komandant mu je obljubil, da bo sodeloval.

Prav do poznega večera so Italijani kazali, da se nameravajo boriti. Potem pa so nenkrat začeli govoriti o tem, da bodo raje odšli in počakali, da se zavezniški izkrcajo. Polkovnik je nato predložil, da se umaknejo k obali, kjer bi bili mogli organizirati dober mostič, ter si zgraditi trdno postojanko. Ponudil je, da bo kril njihovo umikanje s svojimi četami, ki so se nahajale še gozdovih. Toda Italijani so odklonili.

Ponoči so se Italijani začeli umikati. Njihovi častniki so povedali polkovniku, da so jim Nemci sporočili, da se pripravljajo na težak napad, ter da bodo pri tem uporabljali celo 200 tiger tankov. Ta grožnja je Italijane tako prevzela, da so v paničnem strahu izjavili, da jim ne preostaja drugega kot pobrisati jo.

"Ali ste z nami, ali proti nam?" je polkovnik vprašal Italijane z grenko jezo.

RAZGLEDNIK

KAJ VSE ŽENSKA, NE ZAGREŠI!

Ženska je dar božji, — žen- in jih je razpostavil okoli svojega hotela.

Pa presodite! Četudi se naslednje, o čemer nameravam pisati, tiče samo New Yorka, pa sem vseeno prepričan, da bo naše čitatelje in čitateljce zanimalo, četudi žive tisoč milj od naše metropole.

Poslušajte: to je povest o ženi, ki je zakrivila, da Newyorčani že od leta 1907 ne smejo več kaditi v poduličnih, ali pa naduljenih železnicih.

Ta ženska je bila neugnana, pa temperamentna angleška igralka Mrs. Patricia Campbell, ki je bila tako drzna, da je 15. novembra, 1907 v čajarni v Plaza hotelu prižgala cigareto. In Mrs. Campbell je bila prva žena, ki je v Ameriki na javnem prostoru kadila cigareto.

Tega popoldneva se je tudi proslavil današnji predsednik Waldorf-Astoria hotela Lucius Boomer, ki je bil tedaj podpredsednik Plaza hotela. Plaza hotel je bil tedaj nov in Boomer je v njem vpeljal vse najmoderneje naprave. Ker je bilo v celom New Yorku le malo taksijev brez konj, jih je Boomer iz Pariza naročil 50.

"Mi smo z vami," se je glasil odgovor, "toda prisiljeni smo, da se potegnemo nazaj!" Jugoslovanski častnik je odklonil italijansko ponudbo, naj beži z njimi, in se odločil, da poskusi stopiti v zvezo z zavezniški, ki bi bili mogli z bliskovito naglico znesti obalo. Pozneje mu je uspelo, preskrbeti si malo ribiško ladjo in po begniti v Brindisi, kamor je došel po 6 dnevem potu preko morja.

Omenjeni polkovnik je govoril z velikim razočaranjem o tem italijanskem postopanju in je izjavil, da mu je popolnoma nerazumljivo, kako so se mogli preko noči tako premisliti in kaj je nanje tako močno vplivalo. V enem trenutku so bili čisto pripravljeni, v skladu s pogoji premirja, boriti se, a kar nenkrat nato, so bili le še gruča ljudi, katerih edina želja je bila, da čim prej in čim hitreje pobegeto.

Zadevo je spravil pred občinski svet, ki je slednjič izdal odredbo, po kateri je prepovedano kaditi v podulčni železnici.

In temu je kriva ženska!

SONART REKORDI

Lepe Melodije!

St. M571 — Na Marjance, polka
Kje so moje rožice
Marička pegla — polka
Daquane University
tamburica orkester

St. M575 — Terezinka polka
Na planinah — valček
Jerry Kopriček in orkester
Za toz cenik in cene plošč se obrnite na: JOHN MARSH, Inc., 463 W. 42nd St., New York

Mali Oglasi

imajo velik uspeh

Prepričajte se!

ČITATELJEM je znano, kako se je vse podražilo, in ravnotako tudi tiskovni papir in druge tiskarske potreščine. Da si rojaki zasigurajo redno dopošiljanje lista, lahko gredo upravništvu na roke s tem, da imajo vedno, če le mogoče, vnaprej plačano naročnino. ALI NE BI OBNOVILI SVOJO NAROČNINO ŠE DANES?

NOČEN PLAČATI VEČ KOT
NAJVIŠJE URADNE CENE!

NE SPREMEM RACIONIRAN
ZNIL AKO NE ODAM ZNAMK!

Kratka Dnevna Zgodba

LOVRO KUHAČ:

BARABA

"Jej," je velel hlapec in razstavil je vse po zaboji ob postelji. "Gospodar je vesel, da si se vrnil; ključ do kleti mi je dal in rekel, pijta most, ko likor hočeta, jutri, ko bo nedelja in bo čas, bo nam pa pripovedoval svoje zgodbe."

Ko je Cepin pojedel večerjo in popil precej mošta, je prisedel k njemu Lukač. Vzel je vrč in rekel:

"Kaj si delal teh trideset let?"

"Kaj sem delal? Dolgoumno pripovedovanje. Hodil sem po svetu od kraja sem delal v tovarnah, rudokopih in sploh mnogokje. Zraven sem se spri-dil, začel lenhariti in po malem krasti. Ko sem se navadil prvega greha, sem se začel posluževati drugega. Zapirali so me kakor za stavo, in končno sem bil zaprt v prisilni delavnici za dve leti. Tam so me izpustili, ko sem se "poboljšal" a to rečem, da se nikjer v nobenem drugem zaporu nisem toliko naučil, kakor tam. Veliko se mrtel na svetu in nikoli bi ne bil toliko, ko bi bil v domačem kraju ostal. Menda mi je usojeno to življenje."

"Usojeno, usojeno!" se je odzval Lukač z mračnim glasom, čeravno on ni verjel v besedo "usojeno". Bil je prepričan o tem, da je vsak svoje sreče kovač, a vendar tega ni rekel na glas, da bi ne užalil svojega komaj dobljenega prijatelja. "Usojeno, usojeno!" — Mnogo si že izkusil na svetu, v tem ko sem jaz tičal tukaj v tem svetu. Lej, jaz sem vseh trideset let služil pri Mihevu, prej pri starem, zdaj pri mladem. A ne kesam se! Zasluzim lepo, delo ni prehujo in preskrbljen sem. Tukaj imam izgovorjen kot pri hiši do smrti. — Delaš koliko moreš, in dokler boš mogel, pa si lahko pri hiši do smrti, — mi je rekel gospodar. Dal mi je veliko zapечатeno pismo in rekel, da naj pridem s tem naprej, ako bi on umrl, ali pa bi se prodalo, ali kaj takega, pa mi ne more nihče nič! Pravijo celo, da bom dobil od cesarja medaljo, ker že trideset let služim. Denarja nisem nosil na kup, pil sem vedno, pa ne tako, da bi delal gospodarju škodo, drugini pa dolgovale."

Tako sta sedela in se pogovarjala o življenju. Ko sta izpraznila prvi vrč, je šel hlapec po drugega. Sčasoma sta se ga nalezla in kakor sta se prej objemala iz prijateljstva, tako sta se zdaj iz pijanosti. Točila sta pijane solze, prisegala si zvestobo do smrti, in še dalje in počela še druge neumnosti. Drugo jutro se je najprej zbudil Lukač. Ustrašil se je, ko je videl, da je že dan in urno je tekel dajat živini, nedelja je namreč in če hlapec hoče v cerkev, mora prej nakrmiti živino. Sinočnega dogodka se ni spominjal natančno, le da se je vrnil Klemen in da ga je pripeljal on, mu je še ostalo od pijanosti.

Klemen pa je spal in spal, ves čas, kar je krmil hlapec; kakor goved je smrčal, spal je, ko je prišel gospodar v hlev, da bi pozdravil prišleca. Gospodar, hlapec in vsi so mu privoščili spanje; saj ga je potreben. Odpravili so se v cerkev vsi, razen dveh šolarških dečkov, ki sta ostala doma in sta pasla govedo krog domova.

Zbudil se je tudi Klemen. Zbudil se je, ko je videl, da se nahaja v hlevu. "Ali sem spet zaprt v kakem svinjaku!" je mrmral in sišal okrog sebe, vstal, odprl

hlevska vrata in pogledal ven. Teda je spomnil sinočnega večera. Spomnil Lukača in Miheva, spomnil tudi, da je nedelja. Ker ni videl nikogar zunaj, je zaprl vrata in sedel v postelji. Začutil se je samega, začutil se je tudi starega Klemen — barabe. "Sinoči sem bil pijan," je mislil, "in govoril sem neumnosti — česa pijan človek ne stori!" Misli je o Lukaču, o Mihevu, o domovini je mislil, ali je kot baraba, žaloval je za vsem, kakor bi ne mogel ničesar več dobiti. "Izgubljeno je vse," je mislil, "zame je vse proč! Ni mi več pomagati, je škoda, da bi mislil. Jaz sem narave take, sem zapisan barabstvu! Ampak snodi sem bil pijan!" Vzdignilo ga je kar samo od sebe in stopil je k omari, jo odprl in začel pregledovati.

"Nimam kaj izbirati," je mrmral nevoljen, "ena stava vsakdanjega Lukačevega oblačila, borna, ali boljše, vseeno, kakor je moja." Začel se je izpravljati in v dveh minutah je tičal v hlapecovi obleki, od škornjev do klobuka. Stopil je na dvorišče in se ogledoval s strokovnjakim pogledom po okolici. Šel je proti hiši in izpred praga je videl tam za plotom dva dečka, ki sta pasla in se igrala z mladim junčkom. "Lukač," je zavpil eden dečkov, "ali niste šli v cerkev?" "Ta me ne pozna!" je mislil Klemen pri sebi in glasno zavpil:

"Pusti tleto, da se pase, če ne bom navedal očetu in nabrala tih bodeta oba!"

Fanta sta zbežala od teleta in izginila med drevjem. Klemen je pa dvomljivo pritisnil na ključko in — vrata so se odprla. Šel je v hišo kakor bi šel k mali južini, vse je bilo

tiho povsod, le v družinski sobi je tikala ura. Skozi družinsko sobo je šel, v takih rečeh dobro izvedeni baraba, v čumnato in se lotil prve omare, ki mu je prišla pod roke. Po kratkem obdelovanju so se vra-ta vdal in videl je pred seboj vse polno razočene ženske obleke.

"Čap vse polno, drugega nič," je govoril polglasno in stikal dalje. V desnem kotu je iztaknil skrit predalec in ko ga je potegnil ven, mu je zablesnel naproti kupček stare srebrnine. Hlastno je pograbil vse, stlačil v žep, potisnil predalec nazaj in zaprl omaro — na naprej. Izkušnje so ga iznešle, da je boljše s petakom srečno pobegniti, kakor pa s tisočakom priti v roke sodniji. Šel je čez dvorišče, skočil čez plot, pa tja čez polje.

Roke je potisnil globoko v žep, da so se mu povesele ramne in htel čez opustošene njive in travnike proti gozdu. Ni več mislil o domovini, ne o Lukaču, njegove misli so se sukale o srečnem begu in o svetli srebrnini. Pa je hitel in hitel in ko je dosegel gozd, se je oddahnil in ozrl.

Dan pa je bil lep, poln življenja. Sonce je sijalo, žarki so se lomili ob sencah in veje-vju, jesensko vresje po robih se je kopalo v solnčnini, brez-listni bukovci in brezovi gozdovi so izginjevali v solnčnem svitu. Preko polj je pihal veter in donašal glasove kravjih zvoncev, odmeve petja in ukana-jin in klicev iz jesenskega življenja.

Ptice selivke so se zbirale po polju, obkriževale v jatah dreve, hiše, vsi in izginjale v višini. Pri fari pa je zvonilo z velikim zvonom k povzdigovanju.

Dopisi

Z LISTOM PRAZNUJE 50-LETNICO

Dragi urednik: — V "Glasu Naroda" sem čitala, da letos obhajate 50-letnico svojega obstoja. To je prava resnica, kajti z vašim listom morda tudi jaz praznujem 50-letnico moje poroke. Omožila sem se z moji mpokojnim Matejem, ko je prišel "Glas Naroda" izhajati in moj mož se je naročil nanj, ker mu je list prišel v roke po njegovem partnerju pri delu. Tudi jaz sem list prebrala in se mi je tako dopadel, da brez njega nisem hotela več biti.

Res sem že 52 let v Ameriki in sem 72 let stara, toda vedno si vzamem časa dovolj, da list pregledam. Najprej se lotim povesti, potem vojnih vesti in novic iz starega kraja. Najlepše se mi zdi pa to, ker so partizani pogladi Lahe in nacije iz Črnolj. Ondi je moja rojstna vas. Smilijo se mi ubogi ljudje, ki toliko trpijo, pomagati pa jim še ne moremo. Da bi le Bog pomagal gverilec in partizanom, da bi z našimi ameriški fanti, ki se tam vojskujejo, kmalu premagali sovražnika. To bi še rada dočakala, potem pa rada umrem, saj sem že tako stara.

Spominim se tudi pokojnega Sakeja, ko je prišel v Calumet, Mich. pred 30 leti. Ustavil se je pri cerkvi, kjer nas je bilo zbranih mnogo Slovencev. Vprašal je, če je kdo naroden na "Glas Naroda" in sem rekla, da sem jaz. Sakej je pogledal v svojo knjigo in je dejal: "Ti in tvoj Matt sta bila prva naročnika."

Zelim, da bi vaš list še dolgo izhajal ter dobil mnogo novih naročnikov in predplačnikov. Vaša stara naročnica,

Ana Makovich,
Duluth, Minn.

OB JUBILEJU.

Pošiljam vam money order za \$12.25 kot ostarek za oglas "Naznanilo in zahvala" \$9.25 in druge \$3.00 pa za nadaljno naročnino za nam priljubljeni list "Glas Naroda."

Ob priliki 50-letnice lista mu želimo še dolgo življenje in dober obstanek v bodočnosti iz dna srca jaz in vsa moja družina. Obenem izrekamo hvaležnost za vašo točnost in potrebo pri priobitvi naznanila za našim pokojnim sinom.

Prejeli smo vse, kar ste nam poslali, časopise in sliko, torej iskrena hvala vam še enkrat in srčni pozdrav od nas vseh, ter ostajam vedno vam naklonjen naročnik,

John Rossmann,
Kane, Pa.

Naciji usmrtili štiri Berlinčane radi pesmi

Nemška novinarska agencija je poročala te dni, da so bili v Berlinu usmrčeni trije moški in ena ženska radi pesmi, ki so jo napisali in katera, so dejale nacistične oblasti, je imela namen rušiti nemško vero v končno zmago.

To vest je povzelo omrežje CBS po britskem radiju.

Kupite War Savings Bonds redno. Pomagajte k zmagi!

PRIREĐITVE LETOŠNJE SEZONE V CHICAGU

Ko ste že večkrat čitali v časopisu, bo tenorist Tomaz Cukale, priredil koncert v nedeljo 31. oktobra v Bohemian American Hall, na 1840 West 18th St. Chicago, Ill. Ta koncert obeta biti zelo zanimiv in vreden, da ga posetimo. Tomaz Cukale bo gotovo podal vse, kar najbolje zmore. Na programu bo nastopilo več pevskih zborov, kakor tudi posameznikov kot boste lahko razvideli iz programa, kateri bo priobčen v vseh slovenskih časopisih. Vsak zaveden Slovenec se bo gotovo udeležil te prireditve, ker zavedati se moramo, da danes je že zelo težko spraviti kako dobro kulturno prireditev na oder. Včasih smo se tolažili, češ, saj bo že stari kraj poskrbel za razvijanje slovenske kulture, nam tukaj ni potreba. Danes je ravno narobe. Slovenija je vkovana v verige suženjstva, in tam se več ne poje slovenska pesem in čita slovenska knjiga. Dolžnost vsakega ameriškega Slovence je, da danes z podvojeno močjo in zavestjo deluje pri vsaki slovenski prireditvi da na ta način ohranimo, kar se ohraniti more. Polovico dobička gre Jugoslovanskemu pomočnemu odboru, slovenska sekcija. Kdor je mislil, da je še dovolj časa za pomagati, naj se zbudi vsaj sedaj ko so zavezniške čete že takorekoč na pragu Jugoslavije, oziroma Slovenije.

Za božične praznike bomo že skoro gotovo pisali v svobodno Jugoslavijo, tisti, kateri smo imeli sorodnike tam in jih imamo še, samo ne vemo, ako bodo prinesli vse grozote vojne in ako jih bo naše pismo dobilo še pri življenju. Sorodnikom bomo pomagali mi, kdo pa bo pomagal tisočim slovenskim siromakom, kateri so toliko nesrečni, da sploh nobenih sorodnikov tukaj nimajo. Ali naj oni poginejo od gladi?

Naša dolžnost je, da tem ubogim pomagamo in pomagati moramo sedaj, ker ako bomo čakali, bo naša pomoč prepozna. Kar boste potrošili na koncertu se morate zavedati, da polovico tega bo šlo za kruh lačnim ljudem v vaši rodni Sloveniji.

Torej še enkrat vabim vse Slovence v Chicagu in okolici, da pridejo na to prireditev in pokažejo da imajo še v sebi do bro slovensko sree.

Anton Kravenc,

preds. št. 8. JPO SS.

ZA GOSPODINJE.

Pri pranju in likanju. — Čim bolj perilo umazamo, tem več trpi pri pranju, tem prej se strga, pa tudi gospodinja ima težje delo. Nekatere vrste perila vse preveč zamažežemo, na primer kuhinjsko perilo. Kuhinjske brisačke za posodo in brisače za roke prav za prav ne smejo biti po uporabi nič umazane, ampak samo mokre. Podobno je s posteljnimi in životnim perilom. Ako smo zelo umazane in potne od dela, se vedno umijemo, preden ležemo spat. Paziti moramo na otroke, da si umijejo noge, ako so bili čez dan bosi. Tudi životno perilo manj trpi, ako ga pogosto menjamo in peremo.

Čim manj umazano je perilo, tem hitreje je oprano, tem manj trpi gospodinja.

Nenapravljajmo si preveč pranja hkrati! Bolje je, da peremo večkrat po malem, kakor pa velikanjsko množino hkrati, sicer je perilo slabo oprano in povzroča gospodnji preveč nepotrebnega posla, pri tem pa zaostane vse drugo gospodnjeko delo. Boleste stvari, ki jih moramo tako prati zase, operemo, kadar imamo kaj časa.

EKSEKUTIVA AFL DOBILA MOČ, DA ODLOČI V ZADEVI SPREJETJA JOHN L. LEWISA IN NJEGOVE MAJNERSKE UNIJE

Boston. — Po vroči debati, ki je sledila priporočilu, da se ponovno volani v Amerisko delavsko federacijo John L. Lewis in njegovo majnersko unijo, je bilo na 63. konvenciji A. F. L. končno sklenjeno, da se prepusti zadevo Lewisa eksekutivnemu odboru.

Tozadevna resolucija daje AFL unijam 30 dni časa, te-

kom katere dobe morejo vložiti svoje razloge ali vzroke proti sprejetju Lewisa v AFL.

V splošnem se je na konvenciji smatralo, da bo Lewis najzaj v delavski federaciji prav kmalu po preteku 30-dnevne dobe, ki je določena za vlaganje morebitnih protestov od strani unij.

Jugoslovanski pomočni odbor v Ameriki, — slovenska sekcija, 1840 W. 22nd St., Chicago, potrebuje podporo vsakega rojaka, da lahko izvrši svoje tako nujno potrebno delo v pomoč našim v domovini.

Pošljite še danes mali dar v ta dobrodelni fond.

In a few days the well-known New York publishers, Harpers, will release a book which before the end of 1943 will be read by hundreds of thousands of people all over the U. S., including many important Washington officials, especially those who are working out military, relief and political plans for Yugoslavia and the Balkans. The book is expected to be published also in London and in translations in Russia, Mexico and Brazil. But —

"My Native Land"

By Louis Adamic

will be of special interest to Slovenians and other Yugoslav Americans, because it is about their and their parents' native land—Slovenia—Yugoslavia—the scene for over two years now of the most amazing warfare which is at once resistance against Axis occupation, civil war, revolution and counter-revolution, and a hint of what is going to happen in the rest of Europe and probably in other parts of the world.

In "My Native Land," Louis Adamic tells the full exciting story of the South-Slavic lands and peoples from the seventh century to the present.

§ Why did the "Old Slavs" leave Russia and settle in the Balkans and in Central Europe? And do their descendants now want to go "back home" to Russia?

§ Why are Slovenians Slovenians? How did it happen that Croats became Croats? And that Serbians became Serbians? Croats and Slovenians are Catholics and write latinica, while Serbians are pravoslavni and write cirilica. Why?

§ Did Primož Trubar save the Slovenians as a nation? Why and how did the "Yugoslav idea" start in Croatia? How did Napoleon, Jernej Kopitar, Vuk Karadžić, Bishop Strossmayer, Ivan Cankar, Peter Radic, King Peter I, Svetozar Pribičević, Anton Korosec and Yugoslav immigrants in America contribute to the development of the "Yugoslav idea"?

§ What went on in London and on Corfu during 1916-18? What sort of man was Nikola Pašić? Why did he and Stojan become close friends? What sort of man is Sforza? Why were Primorsko and Istria sold out to Italy?

§ Was Yugoslavia created too hastily in 1918? Whose fault was that? What were some of the other mistakes committed in Belgrade, Zagreb and Ljubljana? Did King Alexander order Peter Radic killed? Why did he exile Pribičević? Why did Korosec serve Alexander and Prince Paul during the dictatorship?

§ Who killed King Alexander and why? Why did he appoint Prince Paul as chief regent? Why did Paul sell out Yugoslavia to Hitler and Mussolini? What about Milan Stojadinović, Milan Nedlic, Ante Pavelic, Mila Krek, Franc Svoj, Marko Natlačen?

§ What really happened in Yugoslavia in March and April 1941? Why was the Yugoslav army unable to resist Hitler even for a few days? Who betrayed whom?

These are some of the questions answered in "My Native Land," Louis Adamic's eleventh and most substantial book. It deals with Slovenia, with Yugoslavia, but also with the whole European problem as it concerns us as Americans whether we were born in Yugoslavia or not.

THESE ARE 330 PAGES OF SMOOTH, EXCITING READING; 7 MAPS AND OVER 60 PICTURES, INCLUDING DRAWINGS OR PHOTOGRAPHS OF LJUBLJANA, TRIGLAV, BOHINJ, OF PRIMOŽ TRUBAR, ANTON KOROSEC, IVAN CANKAR, OTON ZUPANČIČ, AND LAMBERT EHRLICH LYING DEAD IN FRONT OF HIS CHURCH WHERE THE PARTISANS KILLED HIM...

Due to paper shortage, only a limited number of copies of "My Native Land" are being printed immediately, while the demand for the book is bound to be great. If you want one or more copies, order them AT ONCE to insure getting them. Go to your local bookseller, tell him how many you want, and ask him to reserve them for you and to notify you when they arrive.

Use the order blank below and you will receive copies autographed by Louis Adamic. Order for your friends, for your lodge or club, as many copies as you wish; only order as soon as possible.

Price \$3.75 a copy.

Order to-day.

ORDER BLANK FOR AUTOGRAPHED COPIES

LOUIS ADAMIC,
MILFORD, NEW JERSEY

Please send me copies of "My Native Land"

at \$3.75 each. I enclose check or money order for \$.....

My address (write clearly):

Send gift copies of "My Native Land" to the boys in the Army and Navy. If you can buy several copies, present them to your local public, college and high-school libraries and to prominent people in your city or neighborhood—to editors and radio commentators, to clergymen, teachers and club officials—to everybody who ought to know about Slovenia and Yugoslavia.

POD SVOBODNIM SONCEM

ROMAN — Spisal: F. S. FINŽGAR.

34

Krog poldneva so se odprla vrata. Cel sprevod Epafraditovih tkalcev je začel začenja pohoda. Za njimi je šla črna truma kuharjev nato brez števila bogate oblečenih sužnjev. Z vzklikanjem so se pomčali med bile postopali in kričavi be-
rači ter razglašali slavo Epafradita, ljubljena Upravde. Za vsemi je šla to pa skupljencev in dve nosilnici; v prvi, pre-
prosti, je sedel Iztok, v drugi, iz najdražje sile in razkošno
podlačni, Epafradit.

Po cestah in forih se je zgrinjala množica. Ves kleče-
plazni Bizanc je že vedel, kako je odlikovan Epafradit. Ti-
soči so ga preklinjali s kletvami, ki jim jih je narekovala ble-
da zavist. Ko pa se je približal, so se mu klanjali in mu na-
vdušeno klicali ter ga obsipali z najčastnejšimi naslovi. Epa-
frodit je v ljudno odzdravljaj. A v njegovih svetlikajočih se
malih očeh je bilo veliko poroge in večni klic: Lažniki! Hi-
navci! Nesramneži!

Velikaši so slavili Epafradita, narod je veličal Iztoka. Iz
ostankov zelenja po stenah, ki so bile okrašene za triumf, so
trgali vejice lovorja in jih metali v Iztokovo nosilnico. Iz-
tegal so za njim roke, jih dvigali, kakor bi prožili titive, pa
pa udarjali v plosk in navdušene vzklike.

Pred bronastimi vrati se je spremstvo razdelilo in se
umaknilo na desno in levo. Palatinski vojaki v bleščeči opr-
vi so pozdravili, težka vrata so se odprla in nosilci sta izgi-
nili v Justinijanovi palači.

Dvorni sužnji so poljubljali trgovcu roko. Nosilnici sta
obstali pod marmorno arkado. Iztok sta. Naznanili so
jima, da bo sprejem v Orlovi dvorani. Vedli so ju skozi la-
birint poslopj, dvorov in sob, dokler niso prišli v čakalnico
pred Orlovo dvorano. Mnogo dostojanstvenikov, senatorjev,
mladih dvornih patricijev, diakoni in duhovniki, vse je kleče
pazilo v čakalnici in čakalo dolge ure, premmogi kar dneve,
tedne in mesece, da se jim je ponudila prilika pasti v prah
pred božanskim despotom in poljubiti Teodori roko.

Ko sta se pojavila Iztok in Epafradit, se je dvignil voj-
dehtičih dvornih prilizovalcev in ja pozdravljaj z vznemirni-
čestitkami in najponižnejšimi pokloni vsa ista igra, polna za-
risti in laži, pred vrati carja kakor spodaj na široki ulici.

Ni utegnil Epafradit, da bi vse dostojno zahvalil.
V prozorno tenčico zavil skupljencev je odgnil težko za-
veso. Dvorni ceremonijar je namignil trgovcu. Vstopila sta.

Pred njima se je zableščala dvorana, da se je zmedel za
trenotek sam bogati Epafradit. Samo zlato in srebrno, ob
bleščečih stenah dragocene trofeje, uplenjene zmaganim kra-
ljem. Zadaj velikanski zlati rimski orel z razprostrtimi pe-
rotmi. Pod njim na bagremen prestolu Justinijan, slok in suh,
v težkem škrlatu, ob njegovi strani Teodora, ovenčana z dia-
demom. Preko škrlatne tunike v katere rob so bili uvezeni
sv. Trije kralji z zlatimi frigijskimi kapami na glavi, je imeal
težak palij, ves posut z žlahtnimi kamni. Krog nje zbor
dvorjanje, krog carja vrsta dvornih ljubljencev.

Epafradit in Iztok sta od daleč pokleknila, se drsala po
kolenih proti carju in legla pred njim po dolgem na obraz.
Iztok bi bil zaskrpal z zolmi in planil pokonci ter zadavil tega
tirana, tako ga je peklo, svobodnega sina prostih dobrot, to
grozno, hinavsko ponižanje.

"Pred teboj v prahu prosita milosti božanskega despota
najnevrednejšega hlapca," je izpregovoril Epafradit.

Izvršeno je bilo počestčenje. Uprava je dal znamenje,
do sta vstala.

Teoderini pogledi so žarili bolj kakor dragulji, v diademu
in se pasli na Iztoku. Dvignila se je vsa njena preteklost, ko
je še brodira po blatu, ko je zamamljala na igralskem odru s
prelestno lepoto in živela v razkošnih orgijah. Odložila bi
dlađem, slekla škrlat, da bi zamamlila tega Slovena in si ogrela
na teh junaških prsih vse plamene strasti.

S Teodoro so se naslajale ob Iztoku dvorjanice. Na na-
protni strani je zelenel od jeze poveljnik Azbad. Ni izgrešil
Teoderinega pogleda. Ali to ga ni bolelo. Iskal je tiste
modre oči, ki so ga večera pogledale pomilovalno, celo po-
rogljivo, in mu privoščile poraz v hipodromu. Njegvi pogle-
di so proslili in jokali pred temi modrimi očmi in beračili za
milost. Toda Irena se ni zrla. Njene ustnice so se smehljale
le, njene oči so se zapletle v bujne kodre Iztokove in obvisle
kot na skrivnostnih nitkah ob Slovenu.

"Epafradit, Krist ti je naklonjen! Obsenčil te je sveti
Duh, da je kupila konje tvoja trgovska modrost, kakor jih je
vredna velika despojna. Zahvaljujem nebo za ta dar!"
"Božja modrost je izbrala nevrednega hlapca, da poplača
z drobtinico veliko svetost in molitev despojne."

In despot narodov te zahvaljuje, vprico jasnega dvora in
ti obeta svojo milost do konca!"
"Preveč je tvoje dobrote! Poplačan je hlapec zadosti,
ko smel zreti v solnce vesoljnega sveta, ki vlada v pravici in
modrosti narode!"

"In tudi barbaru — Justinijan je pokazal na Iztoka — je
naklonil Bog zmago, ker biva v tvoji hiši. In zavoljo Boga
in svete Besede ga poplača Justinijan s častjo; centurio v pa-
latinski vojski je in stopi —"

Azbad je prebledel ob teh besedah. Prekinil je samega
carja in vzkliknil:

"On je iz vrst Slovenov, ki so uničili Hihbudija!"
Dvorjanom je zastala kri po žilah. Toliko žaljenje veli-
čanstva! Azbad je zaigral glavo! Prekinil je nepozvan
carja v besedi!

Teodora se je srepo ozrla s trona. Tudi Azbad je ve-
del, da je tvegal življenje. Iztok, njegov tekmeč, centurij v
palatinskih vrstah! Ne! Nikdar! Ob njem ne preživi dne-
va! Proč z njim, pozibel tekmeč — ali sebi. Smrtna zona
ga je spreletela, planilo je iz njega, dasi mu je bilo jasno, da
vzklik uniči njega ali Iztoka.

Nastala je tihota. Kakor pošast je legel strah na vsa
srca. Justinijanu se je mračilo čelo.

Tedaj je Azbad padel na obraz pred tron.

(Nadaljevanje prihodnjil.)

TAKO JE PAČ OB PRIČETKU S KMETIJO

Piše Ignac Musich

"Danes je pa 13. septembra in
otroci so pričeli s solo. Vse je
tako prazno in tiho po sobah, le
popoldan, ko pridejo domov bo
žgolenja, da bo kaj! Jaz hočem
to in to — toliko zvezkov, to-
liko svinčnikov, ravnilo, in dru-
ge take robe.

Toda šola danes ni najbolj
izvenstojec predmet v naši hi-
ši. Pač pa je nekaj drugega,
ki me zanima in se človek od-
dahne, ko je take vrste stvar
dokončana. Saj večinoma vsi
prihajajo iz kmetov in vsakdo
če pomisli nazaj, se lahko spom-
ni, kako se je kmet oddahnil,
ko je spravlil svoj pridelek
pod streho.

Celo leto je hodil čistit, ogre-
bat in okopavat, ter se veselil
dneva, ko bo to deło poplača-
no in bo zinjé ali kar je že
prideloval, enkrat in lepo suhih
prostorih. S kakim užitkom
je presipal iz roke v roko, zla-
to pšenico, ajdo ali fižol. Na
obrazu si mu bral blaženo sta-
nje, ki se je nahajalo v nje-
govi duši, in pihal je v perišče,
ter izpihal prah, da je bil
pridelek čistejši videti.

No, tukaj po mestih se ne
more kaj takega pričakovati,
vendar pa se vse zanima tudi
za kmeti in kmetčke pridelke.
Victory garden je postal kar
neke vrste potreba, če se že ne
pridela toliko, je pa vendar
neke vrste posredovalec, da
prinese mestnim ljudem malo
bližje spoznanje procesa, ki
ima opraviti z gojenjem rast-
lin. Če živiš v pritličju, je po
navadi par pedit zemlje nekje
za hišo, včasih v senci in v go-
tovih slučajih pa tudi lepo na
solcu. Nekateri, posebno Ita-
lijani, posade te male fličice ze-
mlje z grozjem, ker mački, ki
skačejo preko ograj druge ra-
stline, kot salato in peteršil
domala uničijo. Kljub temu pa
so letos prebrskali marsikate-
ro ozadje hiše in prazne lote,
ter posadili z zelenjavo, ki je
mogoče včasih tudi uspeła.

Ali pa živimo višje proti
strehi, zato ni govora o kakš-
nem vrtu. Toda ženske so iz-
najdljive in če si naprej vzame
kar naredi. Torej danes, ko
je pridelek srečno pod streho,
in ko sem ta pridelek držal in
presipal iz roke v roko, kot se
spominjate, da je delal kmet,
sem poklical otroke skupaj.

"Ali vidite, kaj je to?"
"Fižol," se odreže ena sta-
rejših.
"Da, fižol, prvi fižol, ki je
bil pridelan doma."
"Oh, šur," se odreže druga;
"mama ima tak fižol tam-le
v skatliji, ga vsak petek kuha,
da že kar iz mene gleda!"
"Ne. To je res fižol, ki je
bil pridelan doma!"
"Ali res mama?" povprašu-
je ta mala.

"Res," potrdi ona.
"Hm," pravi ena večjih,
"kaj misliš, da sem na glavo
padla? Tisti je bil v strokih
in melah, pa še zelen, zraven
in ta je suh in rumen, saj se
ni dva tedna, kar se mga gle-
dala!"
"Gee," pravi ta mala, "jaz
sem pa mislila, da ima fižol
mlade, kot mravlje, ker ga je
toliko."
"Bodi no sitna," poseže
vmes ena sester; "saj veš da
raste!"
"Samo norčevala sem se,"
se opravičuje ta mala.
Jaz nisem doko vedel za
skrivnost žene. Včasih je kar
izginila iz kuhinje in je ni bi-
lo nazaj iz sobe ob kateri je bi-
lo izhodišče v slučajno ognja.
Šla je noter s kakšno posodo z
vode in jo ni bilo nazaj celo
večnost. Ker se mvedel, da
ima tam nekaj posod z rožami
in veliko rubez drevo, sem mi-
slił, da jo to tako zanima. Ne-
kega dne sem pa šel v tisto so-
bo in sem videl železno ograjo
opleteno z zelenjem.

"Kaj je to?" sem jo vprašal.
"Kaj, ali ne poznaš, kaj je
to?"

"Izgleda, kot fižol," sem
menil.

"To, kar je," mi je poja-
nila.
No, zdaj bo pa še malo bolj-
še — se mi mislił — malo jaz
prinesem in malo se pridela do
ma, pa bomo že nekako poteg-
nili. Ti kar prilivaj in bomo
videli, kakšen bo kaj pridelek
in če dobro uspe, ga bom spr-
vil na varno in drugo leto ga
pa spet posadimo.

No, in danes pa vem, koliko
se je pridela in kako se je vsa
stvar obnesla. Iz enega fižoa,
ki ga je žena vtaknila v poso-
do poeg ene evetice, smo pri-
delali šestdeset lepih fižolov,
katere sem spravlil v kovertu
in jih bom drugo leto zasejal
in po sedanjem pridelku jih bo
prišlo 3600. Če bi pa tretje le-
to hotel nadaljevati, bom mu-
ral pa že kupiti farne.

Eisenhower star 53 let

London, 14. okt. — Ameri-
ški gen. Eisenhower je danes
dopolnil 53 let in ob tej priliki
je potrebno temu odličnemu
vojaškemu voditelju priznati,
da je vodilni, če ne najvidnej-
ši simbol efektivne kooperacije
med Anglijo in Združenimi dr-
žavami, — pravijo Angleži.

Britski častniki, ki so delali
pod generalom Eisenhower-
jem, vedo o njem povedati sa-
mo dobre in pohvalne reči. —
Pravijo, da je Eisenhower pre-
prost in izredno delaven člo-
vek, ki se posebno odlikuje po
svoji taktičnosti in sposobnosti
vodstva.

RECOMMENDED BOOKS ON YUGOSLAVIA.

HISTORY OF SERBIA, By
H. W. Temperley, London:
Bell 1917

SARAJEVO: A Study in the
Origins of the Great War. By
R. W. Seton Watson, London,
Hutchinson 1926.

THE BALKAN PIVOT, Ju-
goslavia; By C. A. Beard and
George Radin. New York Mac
millan, 1929.

FROM IMMIGRANT TO IN-
VENTOR, By M. I. Pupin,
New York, Scribner, 1929.

YUGOSLAVIA SINCE 1918
By R. G. D. Laffan, London,
Yugoslav Society, 1929.

WHERE THE EAST BE-
GINS, By Hamilton Fish Ar-
strong, New York, Harper
1929.

MARKO—The King's son.
By Clarence A. Manning, New
York, Robert M. McBride 1932

ALEXANDER OF YUGO-
SLAVIA, By Stephen Graham
New Haven, Yale University
Press, 1939.

FREE YUGOSLAVIA CAL-
LING, By Svetislav Petrovich,
New York, Greystone Press,
1941

BLACK LAND and GRAY
FALCON, By Rebecca West,
New York, Viking 1941.

THE UNTAMED BALKAN
By Fred Kovacs, New York,
Modern Age, 1941

PEASANT LIFE IN YUGO-
SLAVIA, By Olive Lodge, Lon-
don, Seeley, 1942.

NOR ANY VICTORY, By
Ray Brock, New York, Reyna
and Hitchcock, 1942.

FROM THE LAND OF
SILENT PEOPLE, By Robert
St. John, New York, Double-
day, 1942

BALKAN FIREBRAND, By
Kosta Todorov, Ziff Davis,
1942

WEATH OF THE EAGLES
By Frederick Heydenau. New
York, E. P. Dutton, 1943

Kupite še danes nekaj War
Savings Stamps za Vaše otro-
ke. — To je najboljši način
hranjenje zanje

NOVA IZDAJA

Hammondov
SVETOVNI
ATLAS

V njem najdete zemljevide
vsega sveta, ki so tako po-
trebni, da morate slediti da-
našnjim poročilom.

Zemljevidi so v barvah.

Cena 40 centov

Naročite pri: "G L A S U
NARODA", 216 West 18th
Street, New York 11, N. Y.

Vesti

MATIJA COREL POZDRAVLJA "SLOVANA"

Matija Corel, sin znane dru-
žine Corel v Brooklynu, je po-
słal na upravnika "Glasa Na-
roda" karto, na kateri pravi,
da prav lepo pozdravlja vse
fante pri "Slovanu," katerega
član je tudi sam, ali sedaj, ko
ima, kot vojak ameriške arma-
de, druge posle, se seveda ne
more udeleževati v zboru.

Toda Matija se zahvaljuje
fantom od "Slovana" za pri-
jetne ure v njihovi družbi te-
kom njegovega nedavnega o-
biska doma.

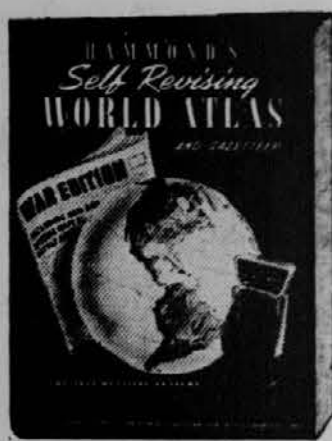
STARA NAROČNICA SE OGLAŠA.

"Glas Naroda" nam je za-
res priljubljen list v naši hiši.
Moj mož ga bere že od prve
številke — naročen je nanj 48
let. Dopade se nam posebno
to, ker prinaša vedno lepe do-
pise. "Pod vaško lipo" dalje
dopisi Bukovinskega, kolona
Petra Zgaga in zdaj kolona
Mrs. Krasne, vse to v e d n o
vzbuja zanimanje med čitate-
lji, ki imajo radi po domače
povedano besedo.

Pozdrav vsem pri listu!
Mrs. Mary Masel,
Beacon, Iowa.

DOPIS SE JE IZGUBIL.

Naša naročnica Mrs. Mary
Babnik, nam piše, da je pred
tremi tedni poslala listu dopis,
katerega pa pravi, da nismo
prišli. To se ji, kot 35 letni
naročnici ne zdi prav in v tem
ima čisto prav, ali upamo, da
bo vkljub vsemu u p o š t e -
vala dejstvo, da je naš urednik
zbolel in se sedaj še vedno na-
haja v bolnišnici, kar pomeni,
da se je med tem časom, ko je
mnogo dela odpadlo na soured-
nico Mrs. Krasna, prav lahko

Note

KLAVIR

ali

za

PIANO HARMONIKO

35 centov komad —

3 za \$1.—

- * Breezes of Spring
- * Time of Blossom (Cvetni čas)
- * Po Jezeru
- * Kolo
- * Tam na vrtni gredi
- * Maribor Waltz
- * Spavaj Milka Moja
- * Orphan Waltz
- * Dekle na vrtu
- * Oj, Marička, peglajaj
- * Barčica
- * Mladi kapetane
- * Greno na Štajersko
- * Štajerjs
- * Happy Polka
- * Če na tujem
- * Slovenian Dance
- * Vanda Polka
- * Zidana mreža
- * Veseli bratci
- * Ohio Valley
- * Sylvia Polka
- * Zvedel sem nekaj
- * Ko plitica ta mala
- * Pojdi z menoj
- * Dol s planine
- * Kadar boš ti vandrati žel

SVETZEK 10 SLO-
VENSKIH PESMI za
piano-harmoniko za \$1.

Po 25c komad

MOJA DEKLE JE SE MLADA

Naročite pri:

Knjigarni

Slovenic Publishing Co.

216 W. 18th Street

New York 11, N. Y.

KNJICA ZA STROKOVNO IZOBRAŽBO

MACHINE SHOP PRACTICE

THE NEW ENCYCLOPEDIA of

Spisal znani profesor na Stevens
Institute of Technology v angleščini
George W. Barnwell

Podlaga za meha-
nično znanje si
morete dobiti s to
knjigo. Ta velika
knjiga popljuje in
v silah pokaze
temeljna dela me-
hanika. Razloži
vse natanko, kar
mora znati naj-
boljši mehanik.
Pojasnjuje vpora-
bo vsakega stro-
ja, orodje in me-
ril, načrte (blue
prints), 1000 slik
in risb. 576 str.

Cena \$1.98

Ne glede na to, ali ste šele početnik, Vam bo ta knjiga
zelo koristna in mnogo vredna. NAROČITE JO DANES!

SPISANA V ANGLEŠKEM JEZIKU

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

216 WEST 18th STREET NEW YORK 11, N. Y.

KNJIGARNA

Slovenic Publishing Company

216 West 18th Street New York City

<p>Andrej Ternovac
Spisal Ivan Albrecht
Cena 50 centov</p> <p>Belfegor
Spisal Artur Bernede
Cena 75 centov</p> <p>Filozofska zgodba
Spisal Alojz Jiranek
Cena 50 centov</p> <p>LETOS IZŠLA</p> <p>Ko smo šli v morje
bridkosti
Spisal Rev. E. Zakrajšek
Knjiga pripoveduje, kako je
Hitler nastavljal litanice in
zanjke in pripravil "strup"
za Jugoslovane in njihovo dr-
žavo že dolgo prej kot jo je
napadel.
Knjiga je v platnu vezana in ima
207 strani.
Cena \$2.—</p> <p>Redeli državljani naj naročijo
knjico —
"HOW TO BECOME A CITIZEN
OF THE UNITED STATES"
V tej knjigi so vam pokazala in
skloni za naseljenje.
Cena 35 centov</p> | <p>Listki
Spisal Ksavar Meško; 144 str.
Cena 70 centov</p> <p>Malenkosti
Spisal Ivan Albrecht
Cena 75 centov</p> <p>Zločin in kazni
Spisal F. M. Dostojevski
DVA ZVEZKA
Cena \$3.—</p> <p>Živi izviri
Spisal Ivan Matičič
Knjiga je svojevrsten pojav v
slovenski književnosti, kajti v
nji je v trinaestih dolgih po-
glavjih opisanih trinaest rodov
slovenskega naroda od davnih
početkov v starem slovanstvu
do današnjega dne.
13 poglavij — 413 strani
V platnu vezano
Cena \$2.—</p> | <p>POUČNI SPISI
Angleško Slovensko Berilo
(F. J. Kern) — Vezana knjiga
Cena \$2.—</p> <p>Govedoreja
Spisal R. Legvart, 145 strani s
slikami.
Cena \$1.—</p> <p>Knjiga o dostojnem vedenju
111 strani.
Cena 50 centov</p> <p>Mlekarstvo
Spisal Anton Peve, 8 slikami,
163 strani. — Knjiga za mlekar-
je in farmerje v splošno.
Cena 50 centov</p> <p>Obrtno knjigovodstvo
288 strani, ezana. — Knjiga je
namenjena v prvi vrsti za stav-
bo, umetno in strojno ključav-
ničarstvo ter šeleznarstvo.
Cena \$1.—</p> <p>Ako naročite knjige, priložite k naro-
čilu U. S. oziroma Canadian Money
Order za omenjeno svoto. Manjša svota,
lahko pošljete v U. S. znakah po 2.
oziroma 3 cente.</p> |
|--|---|--|